

Catalogus sancto//rum [et] gestor[um] eor[um]

Petrus <de Natalibus>

Lugduni, 1508

De s[an]cto gregorio ep[iscop]o turon[sis]. Cap[itulum]. lxxij.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-70797](https://nbn-resolving.de/urn:nbn:de:hbz:466:1-70797)

De sc̄tis i mēse nouē. occurrētib⁹. Fo. cclxxxi.

gelii matthei, xv. cōmentariorū libros edit. In xij. prophetis plurima cōmētā est. Extant eius epistole ad philippū imperato rem eiusq̄ cōnigem feuerā. Itē ad fabianū papaz et plurimos ecclesiārū principes p̄ ca cholica fide. Erat et alie ad diuersos scri pte: quārū centū in numero scribit eusebi⁹ in libros digestos se tradidisse memorie.

De sc̄tis ocyſellorū victoria mar. Cap. lxx.

Olyſell⁹ et victoria martyres apud ciuitatē cordubā puicie hispāne passi sūt: q̄ post diuer ſa eis ſupplicia illata ob cōfessionē noīs xp̄iani victoria martyri gladio cedente peipe meruerit: ibiqz ſept̄i colunt: vbi etiā ob comedationē p̄cōle mortis eoz eodē die ip̄oꝝ martyri roſe ore ſingul⁹ anis diuinis colligunt. Qui paſſi sūt. xv. kal. dec̄. hec ado.

De sancto Amano ep̄o. Cap. lxxi.

Aman⁹ ep̄o apd aurelianum clauſuit tpe honori⁹ impatoris: q̄ beato euirtio in ep̄ati eiusdeꝝ ciuitatē ſucessit. Ingressus aut ciuitate postulauit cui de exagrippino militū prefecto ut vinculis cōpeditos relaxaret: qd dum ille facere renuifet: lapis repete de turri decidit: et caput exagrippini perulit: q̄ pene exanimē domū delato: ſc̄tus aman⁹ ad eū intravit: et orationē p̄ ipso effudit: ſtatimqz ſanguis de cerebro manare deſtitit. Ille autē moꝝ liberatus et penitens: ut ſc̄tus vir postulauerat: compeditos absolute. Enī ecclēſia ſuā altius extollī ficeret: melius quidā p̄bomagister de teſto lapsus quaſi in extremis iacebat: extinctus: ſed poſtq̄ ſc̄tus ep̄us eū tetigit: et per manū apprehendit cōtinuo ſurrexit illeſus. Post hoc aurelianē ſiſ ciuitas ab artila gothoꝝ rege obleſſa eft. Enī aut ſup̄ muri aditū letanias cū reliquijs ſc̄torū celebrans cū populo circuiret: ſacerdos quidā a barbaris cap̄e eu redarguit di cens q̄ ſimili in aliis ciuitatib⁹ fecerunt et nihil eis p̄fuerat: quod cū ille dixiſſet: p̄tini⁹ et p̄iſaut. Uerū dū gothi vrbe ipugnarent: aman⁹ muri ascēdēs: cotra hofſtes expuit: et ſubito tamis: ſup̄ eos ibar deſcedit: ut a di mittēdo plū oīno compulſi ad caſtra redierint. Dū aut ep̄s ad eos ex iuuiſſet: et pro pplo intercedēs ab artila nihil penitus obtinere potuiferet: ſz die ſequēti aduersarij vrbe violēnt intrates plauftra eoz ſpolijs onerarēt. Aman⁹ p̄ ſp̄m arelatu delat⁹ etiā p̄icū ro manū in ſubſidiū uocauit: q̄ cōcūt⁹ eode die diuino nati cū exercitu ſuo illuc deueniens: gothos iuadēs expugnauit: ipſos de ciuitate

maxima cede fugauit. De aut meritis ſui ſancti omnes ciues illesos p̄ſeruauiſ: p̄ter illos qui de meritis amani diffili iammas aduersarij reſerarūt: quā etiā victoria ybertas im mensa fructuū eft ſubſecuta. Quienit autē ſanctus in dñō anno honori⁹ imperatoris. xij. xv. kalendas decembriſ.

De ſc̄to gregorio ep̄o turoꝝ. Cap. lxxii.

Rego

rius turoꝝ, ep̄o ordinat⁹ ē aīo iuſtimani ſe p̄imo: ut aī ſigibertus: in oībus clarus. Hic de aluer nia nat⁹: dū p̄tis illas trāſirer: et ora cēpētas atqz tontrua t fulmina oēs exter rērent: ipſeqz reliquias quas ad collū gere bat teſpētati offendisſet: diuinus nimbus a dextra eius et leua iter illeſum p̄cereūtibus dimiſit. Ipſe autē ex hoc aliquāt mani glā mor⁹ p̄imio diuino iudicio de equo cecidit: et alliſus dieb⁹ pluribus decubuit. Sicqz ab inde de p̄p̄is meritis non eſſe p̄ſumendū didicit. Anno igit. clxxi. poſt obiū ſancti Martini cathedrā turoňē ſem regendā accepit: q̄ ecclēſias plures coſtrūiſ: et libros plu rimos copiavit: atqz ſignorū mirabilib⁹ cla ruit. In quadā emi villa cū domus paupis rufſtici igne accenſa eſſet: que aqua deficiēt oīno extingui nō valeret: pductis de ſinu re liquis iūque oppoſitī domū cū reb⁹ omnibus ab incendio liberauit. In remensi oppido referēdarū quindā ſigiberti: qui dieb⁹ pluribus aure ina ſurduerat: dū ſimocinaret ad audītu clarū rediſit. Apud pictauit poſt oīonem factā ad ſepulchru ſancti hilarij: duz radegūdem regina viſitauit: et ipſi ambo di umis colloquij mutuo inſtarēt: oleū qd ante cruce lanci hylarij guttati manare coſue uerat infra vna horā in tantū pfluxit: ut ſextariū exundaret. Et cum inde diſcēſſet: et dicta regina in pace queuifet gregorius per nunciū requieſtit ipaſum ſepeliz uit. Hic annis. xij. ante beati gregorii papā magni ep̄s factus: eo in poſtificatu ſublimato romā adiſt: et eidē in amicicia cōiunct⁹: ab eodē honorifice ſuſcept⁹ et tractat⁹ fuit. Enī aut gregorius papa gregorii ep̄m vti ſtatua ſuillū miraret: tante virtutis viu⁹: audiuit ab eodē verſiculū illum. Ipſe fecit nos et ipſi nos: qui ei⁹ cogitationē ab eo per ſpiritu cognita nouit: et ab eodē venia poſtulauit. Et de viri meritis admiratus eu eſt amplius reuerit⁹. Quienit in dñō vir ſc̄tus. xv. kal. dec̄briſ. Sepultuqz eft i ecclēſia turoꝝ ad leua bei martini. Hic frācoꝝ regū ſcri pſi hiftoriā incohāb⁹ a feramūdo pmo ipſo

¶. 9

Liber

rum rege: et usq; ad theodoricū dagoberti se
cudi filii claro et aperto stilo de ducēs. Scri-
psit et volumen miraculorum beati martini et
alia plura.

De sancto gregorio episcopo
hispanen. Cap. lxxiiij.

Regori⁹
eps apud hispani-
as claruit. Hic li-
beriensis eps fuit: qui ad et-
rema usq; senecta tractat⁹
diuersos mediori sermonē
texuit. Et de fide catholica
volume elegas copilavit. Et
apud liberiensem ciuitatē vi-
te et sermonē cōspicuus in pace quieuit. Abi-
deq; se pultus in virtutibus viuit. Hec hie-
ronymus lib. de viris illustribus.

De dedicatione basilicarum apostolorum
petri et pauli. Cap. lxxiiij.

Edicatio basili⁹
caz apostolor petri et pauli rome
a beato filio nostro papa facta ē. xiii.
kal. decēbris. Enī em̄ cōstātin⁹ i-
perator ab eodē sancto potifice a lepida mun-
datus atq; baptizatus ecclesia in honore sal-
uatoris mudi fabricasset: videlicet in ppxio
lateran⁹ palatio: quā etiā prefatus papa cose-
cravit: sicut dictū est supra in eius dedicatio
v. idus nouembri⁹: prefatus xpianissimus p̄m
eps basilicas duas in honore apostolorum a
fundamētis erexit. Sicut enim basilica brō pe-
tro apostolo in tēplo apollinis iuxta palatiū
neronianū in vaticano: ubi idē apostolor p̄i
eps crucifixus est. Itē aliam basilicā beato
paulo apostolo extra urbē in via ostiensī: pro-
pe locū vbi decollatus est. Et in q̄libet ipsaq;
ecclesiā dū terra foderetur ad fundamenta
locāda: predictus glorioſis augustis in ex-
plū summe humilitatis et deuotiois duodeci
cophinois terre effosse ad honore. xij. apostol⁹
pprijs buntis baiulauit. Ipsaq; basili-
cas mirificis donis et ornamenti in auro et
argento et gēmis ifimiū preci magnifice do-
cauit: q̄s ambas ecclesiās beat⁹ Silvester pa-
pa vno et eodē die consecrauit: et in altari vtri
usq; ossa apostolor petri et pauli mitta loca-
uit. Postq; enim cornelius papa apostolor cor-
pora de catacumbis leuata: ad loca vbi prius
sepulta fuerant reportauit: sicut dictū est su-
pra in passione petri apostoli. iij. kal. iulij. Et
beatus filio nostro ecclesiās eorū consecrare di-
sponeret: ossa amboꝝ apostolorū insimil com-
mīta in lace summa reverētia equaliter po-
derauit: et medietatem in vna ecclesia: et reli-
quā medietatē in alia collocauit. Et utrāq;
ipsaq; basilicarū in amiuersarijs ipsius cole-

Decimus.

erationis festo. vii. milibus amioꝝ indulgen-
tie dotauit: alīs quoq; t̄pibus cotinus spe-
cialē venia multor̄ amioꝝ ipsas ecclesiās vi-
sitāribus cōdonauit. Tradit⁹ romani in eoru
chronicis antiq; scriptū cōtineri: q̄ dū san-
ctus filio nostro ad instanciam cōstantini angu-
sti ex summa deuotione utrāq; ecclesiā apō-
stolox: vno et eodē die cōsecrare decreuerit:
vt sicut vno et eodē die recolit⁹ eoru pas-
sionis agere et eorū basilicarū cōsecratio-
nis. Et primo ecclesiā beati petri ipse ponti-
fer dedicasset. Deinde ad ecclesiā beati pauli
per. iij. miliaria distancē dedicādaz cū omni-
pplo accederet: tēpusq; sibi deficeret: vpo-
te q̄ diebus tūc breuib⁹ sol ad vespere pro-
pinq;ret: times filio nostro supuētus eius
officiū ipediret: in vteute xp̄i et apostolox so-
li mādauit: ne ad occasiū tēderet: donec ipse
officiū alterius ecclesiā cōsecrande cōpleuis-
set. Statiq; virtute diuina sol miraculose ste-
tit: nec vteius se mouit: donec papa cum po-
pulo ad pauli basilicam peruenit: et officium
consecrationis perfecit.

De scō Romano martyre. Cap. lxxv.

Roman⁹ martyr
apud antiochiam passus est tē
marimai ipatois sub asclepia
de pfecto. Enī em̄ dictus pfect⁹
in ipsaq; urbē ab impatore missus ingressus
ēt: vt xpianos imolare cōpelleret: et ecclesiā
destrueret. Romanus monach⁹ xpianus sua
debat: ne prefect⁹ in ecclesiā eorū intrare p-
mitteret: neq; ei in aliquo obediret. Nō cu
pfecto miciatu eēt: fecit enī cōprehēdi et sibi
p̄sentari mādans: vt diis imolare iuxta ipe-
ratoris decretū. Enī aut ille xpianū se alere
ret: et nulla ratione diis sacrificaturū diri-
set. Iussit enī pfectus in equinēo leuari. Siz
audio q̄ esset de priorib⁹ ciuitatis: fecit enī
deponi: et cepit blādis sermonib⁹ ipsum ad
summū cōsensuꝝ provocare: eo q̄ nobilitatei
vellet deferre. Ille aut̄ econtra dicebat nobi-
litatem suam in sola christi confessione consi-
stere. Tunc prefectus iussit os eius cum lapi-
dibus percuti ne tam indisciplinate respon-
deret. Deinde fecit illū acris torqueri. Enī
autē romanus diceret: q̄ deos qui ab hoib⁹
facti sunt nemo colere deberet: et in huius te-
stimonium infanteū vnum in platea deambu-
lantem produceret: puer quoq; hec eadē
affirmaret. Iratus pfectus puerū tenerife-
cit: et catomini cedi. Datrem quoq; illius
adduci: et in eius aspectu filiuꝝ suspēdi: et tor-
queri: q̄ mī in nullō pr̄urbata filiuꝝ in domi-
no confortabat. Romanum autem mādauit
asclepiades diuinus suffigari: deinde ip̄z vna
cu puerō in carcere recipi: ambos i crastina
erūēdos. Sequenti vo die fecit extra ciuit-